

Во ова продолжение за читателите на [порталот „Македонска нација“ ќе ги претставиме имињата, зборовите, изразите, називите, \[термините... кои се во „Библскиот речник“: од Вавилон - на еврејски Бабел - вратата на Бога, до Витезда - дом на милосрдието, бања, односно купатило во Ерусалим\]\(#\)](#)

Вавилон - на еврејски Бабел - врата на Бога, во 1 Мој 11,9 зборот „балал“ значи „помешува“. Главен град на Халдеја, голем и дрвен град. Го изградил Нимрод, на местото на Вавилонската кула, на брегот на Еуфрат, 88 км јужно од Портата на вавипон која го чувала северниот влез на градот од Багдад. Најрано се сломнува на една таблица со клинесто писмо, од околу 2700 г. пр. И.Х. За неговата слава најмногу придонел царот Навуходносор II, кој владеел во периодот од 604-562г. пр. И.Х. Во тој период Вавилон станал престолнина на големо царство. Царството пропаднало по нанесениот пораз од Персијците. Во Библијата Вавилон се спомнува во негативен контекст: во СЗ симбол на непријателската светска сила во однос на Бог (2 Мој 13,1), а

во НЗ се спомнува во Откр14,8; 17,5. Во Вавилон завршил и младиот живот на Александар Македонски

Вавилонија - стара држава во плодната рамнина, наводнувана од водите на реките Тигар и Еуфрат. Во најраната историја била поделена на Акад и Сумер. Се' додека на власт не дошол царот Саргон! (235г.пр.ИХ), градовите држави Ерех, Ур, Ериду, Лагаш, Ума и Нипур се бореле за превласт. Познатиот цар Хамураби (1792-1750г.пр.И.Х.) ги обединил семитските и несемитските народи и им го дал прочуениот „Хамурабиев законик“. Престолнината ја преместил во Вавилон. Најпознат владетел на Вавилонија бил Навуходоносор. После неговата смрт, опаднала моќта на неговата држава.

Вавилонска кула - според 1 Мој 11, градба што ја започнале луѓето со цел да ја изградат до небото. Но Бог им го оневозможил планот, со тоа што им ги помешал јазиците и не можеле повеќе да се разберат меѓу себе. Приказната настојува да објасни како дошло до појава на различни јазици и говори кај различни племиња и народи.

Вавилонско ропство - со поразот од страна на Вавилонците во 597г. и во 586г. пр. И.Х., голем број Евреи биле заробени и одведени во ропство во Вавилон, каде останале 50 години. Притоа Ерусалим бил разрушен. Повеќето од заробените Евреи биле од Јудеја и Ерусалим. За време на ропството, во сиромашните места, поготово во Самарија почнале да се населуваат нееврејски народи, подоцна се наречени Самарјани. Персискиот цар Кир го поразил Вавилон во 539г. пр.И.Х. и им дозволил на Евреите да се вратат во својата земја. Со негова дозвола повратниците го обновиле Храмот. Но голем број од Евреите повеќе сакале да останат во Вавилон.

Пишуват: **ПЕТКО ЗЛАТЕСКИ И СЛАВЕ КАТИН**